

ИНСТИТУТ ЗА ОНКОЛОГИЈУ И РАДИОЛОГИЈУ СРБИЈЕ

Београд, Пастерова 14

Бр. _____, од _____.____.2014.г

**ПРАВИЛНИК
О СТРУЧНОМ УСАВРШАВАЊУ ЗАПОСЛЕНИХ
У ИНСТИТУТУ**

Београд, мај 2014.

Садржај

I	ОПШТЕ ОДРЕДБЕ.....	3
II	ПЛАНИРАЊЕ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА.....	4
III	ФИНАНСИРАЊЕ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА	5
IV	ОБЛИЦИ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА.....	6
V	ОДЛУЧИВАЊЕ О СТРУЧНОМ УСАВРШАВАЊУ.....	24
VI	КОРИШЋЕЊЕ СТРУЧНЕ ЛИТЕРАТУРЕ.....	24
VII	ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ.....	24

На основу члана 181.-189. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“ бр.107/2005, 72/09, 88/10, 57/2011, 119/2012), чл. 23.-31. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија („Службени гласник РС“ бр.36/2010) и члана 25. Статута Института за онкологију и радиологију Србије, Управни одбор Института, на седници одржаној дана 13.06.2014. године, донео је

ПРАВИЛНИК О СТРУЧНОМ УСАВРШАВАЊУ ЗАПОСЛЕНИХ У ИНСТИТУТУ

І ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Правилником о стручном усавршавању запослених (у даљем тексту: Правилник) у Институту за онкологију и радиологију Србије (у даљем тексту: Институт) ближе се уређују права и обавезе здравствених радника, односно здравствених сарадника и других запослених на стручно усавршавање, услови, начин и поступак остваривања тих права и обавеза, као и сва друга питања од значаја за стручно усавршавање запослених у Институту.

Право и обавеза здравственог радника и здравственог сарадника је да се стручно оспособљава и усавршава у току трајања радног односа.

Послодавац је дужан да здравственом раднику, односно здравственом сараднику обезбеди стручно оспособљавање и усавршавање искључиво из области медицинске делатности, у складу са планом стручног усавршавања Института или према конкретним установљеним потребама радног процеса, по одлуци директора.

Члан 2.

Под стручним усавршавањем подразумева се стицање одређених теоријских и практичних знања путем специјализације, уже специјализације (субспецијализације), последипломских студија и похађања више односно високе школе, стицање одређених стручних знања практичном обуком, завршавање одређених течајева (семинара) и полагања испита за оспособљеност у оквиру струке и слично, завршавање вишег степена школског образовања путем редовног или ванредног школовања.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник може се усавршавати кроз различите видове стручног усавршавања, и то:

- 1) Струковно усавршавање:
 - приправнички стаж
 - висока здравствена школа струковних студија

- специјализација
 - ужа специјализација (субспецијализација)
- 2) Академско усавршавање:
- мастер
 - академске специјализације
 - докторске студије
- 3) Континуирана едукација:
- интерна континуирана едукација (учешће на симпозијумима и другим стручним састанцима организованим од стране Института)
 - екстерна континуирана едукација (учешће на конгресима, симпозијумима и другим стручним састанцима организованим ван Института)
- 4) Специјализовано усавршавање здравствених радника, односно здравствених сарадника и студијски боравак у иностранству,
- 5) Стручно оспособљавање практичним радом,
- 6) Као и школовање, стручна пракса и други видови стручног усавршавања запослених.

Члан 3.

Стручно усавршавање здравствених радника, односно здравствених сарадника у складу са одредбама овог Правилника, спороводи се:

- у Институту,
- на одговарајућем факултету или другим образовно-васпитним установама, здравственим установама и другим институцијама изван Института,
- учешћем на стручним скуповима или састанцима у земљи или иностранству.

II. ПЛАНИРАЊЕ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

Члан 4.

Стручно усавршавање здравствених радника, односно здравствених сарадника Института одобрава се и спроводи на основу Плана стручног усавршавања здравствених радника, односно здравствених сарадника запослених у Институту (у даљем тексту: План стручног усавршавања).

План стручног усавршавања из става 1 овог члана, Институт доноси на основу плана развоја кадрова у здравству, који доноси министар здравља.

Члан 5.

План стручног усавршавања Института садржи:

- облике стручног усавршавања
- приоритет развоја Института
- усклађеност садашњег кадровског стања у Институту са важећим законским прописима
- приоритет и потребе Института за појединим облицима стручног усавршавања са образложењем
- детаљно образложење за сваког кандидата посебно
- образложење стручног профила одељења
- време трајања стручног усавршавања
- начин и место спровођења стручног усавршавања
- профил и број запослених који је обухваћен поједним облицима стручног усавршавања
- преглед финансијских средстава потребних за остварење стручног усавршавања у складу са текућом финансијском ситуацијом Института.

Члан 6.

Нацрт Плана стручног усавршавања припрема помоћник директора за образовну и научноистраживачку делатност, а на предлог руководиоца организационих јединица у складу са перспективним потребама и расположивим средствима Института.

Помоћник директора за образовну и научноистраживачку делатност је дужан да Стручном савету достави Нацрт плана из става 1. овог члана до краја септембра текуће године за наредну годину, водећи рачуна о:

- стручној спреми запослених
- приоритетима и потребама за појединим облицима стручног усавршавања, из делатности Института
- пословима које обављају здравствени радници и здравствени сарадници.

Стручни савет разматра достављени Нацрт Плана и свој предлог доставља директору Института до 01.децембра текуће године за наредну годину.

Коначни План стручног усавршавања у Институту, на предлог директора Института, усваја Управни одбор и ставља запосленима на увид до 31.децембра текуће године за наредну годину.

III ФИНАНСИРАЊЕ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

Члан 7.

Средства за финансирање стручног усавршавања здравствених радника, односно здравствених сарадника (осим учешћа на конгресима), обезбеђују се из сопствених средстава Института, у складу са Планом стручног усавршавања, под условом да Институт располаже тим средствима.

Осим средстава из става 1.овог члана потребе стручног усавршавања обезбеђују се и из других извора, као што су средства из других установа и институција, као и средства остварена путем поклона, донација и слично.

Стручно усавршавање здравствених радника, односно здравствених сарадника (осим учешћа на конгресима), финансира се само ако постоје сопствена средства Института.

Члан 8.

Финансијским планом Института предвиђају се и средства за стручно усавршавање запослених.

Распоред средстава по наменама стручног усавршавања врши се Финансијским планом Института.

Институт саставља извештај о утрошку средства за стручно усавршавање здравствених радника, односно здравствених сарадника по завршном рачуну.

IV. ОБЛИЦИ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

1.Висока здравствена школа струковних студија

Члан 9.

Здравствени радници са средњом стручном спремом могу бити упућени на дошколовавање у складу са Планом стручног усавршавања Института.

Одлуку из става 1.овог члана доноси директор Института на основу предлога помоћника директора за образовну и научноистраживачку делатности и Стручног савета Института, у складу са Планом стручног усавршавања, само за регистровану делатност Института.

Члан 10.

Запослени имају право да се у току рада у Институту ванредно школују на средњој, вишој или високој школи.

Упис на ванредно школовање из става 1.овог члана запосленом се омогућује на његов захтев, а ради стицања стручне спреме која се тражи Правилником о организацији и систематизацији послова.

Одлуку из става 2. овог члана доноси директор Института на основу предлога помоћника директора за образовну и научноистраживачку делатности и Стручног савета Института, у складу са Планом стручног усавршавања, само за регистровану делатност Института.

Са запосленим се потписује уговор о упућивању на школовање.

Члан 11.

Запосленом коме је омогућено уписивање на ванредно школовање припада право на плаћено одсуство у време организовања стручне праксе односно самосталних вежби, као и за полагање испита, сагласно одредбама Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија.

Члан 12.

По завршетку школовања и положеном стручном испиту, а у случају распоређивања на послове који одговарају новостеченој стручној спреми односно занимању или смеру, запослени је дужан да остане на раду у Институту најмање онолико времена колико је провео на школовању.

У случају супротном из става 1.овог члана, запослени је у обавези да врати Институту сва средства исплаћена за његово школовање са обрачунатом законском каматом као и да надокнади сву другу штету коју је Институт претрпео оваквим његовим поступком.

Члан 13

Трошкове школовања сноси Институт у целини или делимично, у зависности од расположивих финансијских средстава за ову намену у складу са Планом стручног усавршавања.

Трошкови школовања у смислу става 1.овог члана подразумевају средства која се одобравају запосленом на име:

- плаћеног одсуства,
- школарине,
- трошкова полагања испита и завршног рада.

Институт неће сносити трошкове школовања запосленог, када недостају средства за покриће материјалних трошкова рада и пословања Института.

Члан 14.

Међусобна права и обавезе настале због упућивања здравственог радника, односно здравственог сарадника на школовање, регулишу се уговором између Института и запосленог.

2. Специјализација здравствених радника, здравствених сарадника и других запослених

Члан 15.

Здравствени радници и здравствени сарадници са високом школском спремом специјализацијом стичу посебно теоријско и практично знање у одређеној грани медицине, односно области здравствене заштите и оспособљавају се за самостално обављање стручних послова у тој грани медицине, односно области здравствене заштите.

Специјализација из става 1. овог члана обухвата:

- специјалистичке студије,
- специјалистички стаж,
- специјалистички испит.

Члан 16.

Здравствени радници и здравствени сарадници Института могу се специјализовати из оних грана медицине, односно области здравствене заштите које су утврђене у оквиру делатности Института или су планом развоја Института предвиђене за одређени наредни период.

Члан 17.

Здравственом раднику, односно здравственом сараднику може се одобрити специјализација у складу са планом специјализације који доноси министар здравља кроз план развоја кадрова у здравству, под условом да је засновао радни однос на неодређено време у Институту, и ако испуњава друге законом утврђене услове.

Одлуку из става 1. овог члана доноси директор Института на основу предлога помоћника директора за образовану и научноистраживачку делатност и Стручног савета Института, у складу са Планом стручног усавравања, само за регистровану делатност Института.

На одлуку о одобрењу специјализације из става 2. овог члана, сагласност решењем даје министар здравља.

Са здравственим радником и здравственим сарадником потписује се уговор о упућивању на специјализацију.

Члан 18.

Здравствени радник и здравствени сарадник ће специјалистичке судије и одбрану специјалистичког рада обавити на одговарајућем факултету, а специјалистички стаж у Институту и по потреби, другим референтним здравственим установама ван Института, у складу са програмом специјализација који доноси Министар здравља.

Члан 19.

Специјалистички стаж се обавља непрекидно, у прописаном временском трајању.

Изузетно, специјалистички стаж може се прекинути у случају болести или породилског одсуства здравственог радника, односно здравственог сарадника на специјализацији, одазивања на позив војних или других органа власти или из других разлога чију оправданост цени директор Института у сваком конкретном случају.

Члан 20.

Здравствени радник и здравствени сарадник на специјализацији (у даљем тексту: специјализант) не може својевољно прекинути специјалистичке студије, односно специјалистички стаж на који је упућен.

Ако специјализант самовољно прекине специјалистички стаж или прекине похађање наставе на специјалистичким студијама, односно одбије да приступи провери знања после ове наставе, или једнострано прекине радни однос, сноси све последице таквог поступка, у складу са законом, овим Правилником и закљученим уговором о упућивању запосленог на специјализацију.

Ако специјализант самовољно престане да ради у Институту, према њему стоје обавезе као и у случају из става 2.овог члана.

Члан 21.

Директор Института који је здравственом раднику, односно здравственом сараднику одобрио специјализацију може, ако то објективни разлози налажу, одлучити да специјализант прекине обављање специјалистичког стажа на одређено време, у ком случају стаж наставља истеком тог временна.

Као објективни разлози из става 1.овог члана, сматрају се:

- немогућност нормалног обављања послова из делатности организационе јединице специјализанта, односно Института у целини, која настаје због одсустовања већег броја запослених са рада
- повећаног обима послова насталог као последица епидемија, или из другог сличног разлога.

У случајевима из става 2. овог члана, на захтев специјализанта, може се одредити да специјализант послове здравствене заштите обавља ван времена које је дужан да проведе на специјалистичком стажу (рад поподне, ноћу или путем дежурства), с тим да му се не прекида специјалистички стаж.

Члан 22.

По завршеним специјалистичким студијама и специјалистичком стажу специјализант је дужан да положи специјалистички испит у року од 60 дана од дана добијања решења којим му је одобрено полагање специјалистичког испита.

У случају да специјализант не положи специјалистички испит у року из претходног става или не приступи специјалистичком испиту из објективних разлога које цени директор Института, дужан је да настави редован посао са пуним радним временом на радном месту са којег је упућен на специјализацију, с тим што му се даје нови рок за полагање специјалистичког испита од највише 6 (шест) месеци.

Члан 23.

Специјализанту који не положи специјалистички испит односно не приступи полагању специјалистичког испита у року одређеном у чл.22. овог Правилника престаје радни однос у Институту, односно са њим се раскида уговор о раду.

Ако специјализант не положи специјалистички испит из става 1.овог члана, дужан је да врати Институту сву накнаду плате и других личних примања, као и све друге трошкове које је Институт имао у вези са његовом специјализацијом, увећано за износ обрачунате законске камате.

Члан 24.

По завршеном специјалистичком стажу и положеном специјалистичком испиту, специјализант се распоређује на одговарајуће радно место специјалисте у складу са одредбама Закона о раду и Правилником о организацији и систематизацији послова у Институту.

Члан 25.

Ради обављања специјалистичких студија и спровођења специјалистичког стажа, специјализант има право на одсуство са рада уз накнаду плате и других личних примања (плаћено одсуство), у складу са Законом о раду и Посебним колективним уговором за здравствене установе чији је оснивач Република Србија

Члан 26.

За време трајања специјалистичких студија и специјалистичког стажа, као и за време припремања специјалистичког испита, специјализанту припада накнада плате у складу са Законом о раду, односно другим општи актима.

Ако специјализант у току специјалистичких студија и специјалистичког стажа обавља послове здравствене заштите у Институту као и остали запослени, или специјалистички стаж обавља у Институту, припада му право на плату као и осталим запосленим у Институту.

Члан 27.

Трошкове специјалистичких студија на одговарајућем факултету и полагање специјалистичког испита сноси Институт, осим трошкова насталих полагањем поновног испита које сноси сам специјализант.

Обавезе из става 1.овог члана Институт је дужан да спроводи у складу са законом, уколико постоје финансијске могућности.

Члан 28.

Ако специјализант без одлуке директора Института и упута пође на специјалистичке студије и обављање специјалистичког стажа, нема право на накнаду плате и плаћено одсуство у смислу овог Правилника, а против њега ће се спровести поступак за утврђивање одговорности због повреде радних обавеза.

Члан 29.

Са специјализантом коме је одобрена специјализација закључује се писани уговор о упућивању на специјализацију, којим се регулишу међусобна права и обавезе као и друга питања везана за специјализацију.

Уговор из става 1. овог члана садржи:

- назив гране медицине односно области здравствене заштите за коју је одобрена специјализација,
- назив факултета, односно друге образовне установе у оквиру које ће се обављати специјалистичке студије, односно здравствене установе у коју је специјализант упућен ради обављања специјалистичког стажа,
- обавезу специјализанта да редовно похађа специјалистичке студије односно наставу која се спроводи на одговарајућем факултету или у другој образовној установи,
- време обављања специјалистичког стажа,
- могућност прекида специјалистичког стажа,

- обавезу Института око исплате накнаде плате и осталих трошкова везаних за обављање специјалистичких студија, специјалистичког стажа и полагања специјалистичког испита,
- обавезу специјализанта да остане на раду у Институту двоструко дужи период од периода трајања специјализације или да у супротном врати Институту сву накнаду плате и друга лична примања, као и све друге трошкове које је Институт имао у вези са његовом специјализацијом, увећано за износ обрачунате законске камате,
- друга међусобна права и обавезе у складу са законом, Посебним колективним уговором и одредбама овог Правилника.

Члан 30

Специјализација се може одобрити и другим запосленим у Институту на које се односе посебни прописи о специјализацији здравствених радника и здравствених сарадника.

Члан 31.

Одредбе овог Правилника у погледу обављања специјалистичких студија и специјалистичког стажа, полагања специјалистичког испита, остваривања права на плаћено одсуство, зарада за време одсуствовања са рада као и о међусобним правима и обавезама по овом основу, истоветно се примењују и на специјализацију запослених из члана 30.овог Правилника.

3.Ужа специјализација здравствених радника

Члан 32.

Здравственом раднику који има положен специјалистички испит из одговарајуће гране медицине, односно из области здравствене заштите, може се одобрити ужа специјализација (субспецијализација) из те гране медицине, односно области здравствене заштите.

Ужа специјализација одобрава се у складу са планом који доноси министар здравља, на предлог надлежног завода за заштиту здравља, у складу са планом развоја кадрова у здравству, у зависности од потреба и финансијских могућности, и у складу са планом развоја Института.

Одлуку из става 2. овог члана доноси директор Института, на основу предлога помоћника директора за образовну и научноистраживачку делатност и Стручног савета Института, у складу са Планом стручног усавршавања, само за регистроване делатности Института.

На одлуку о одобрењу уже специјализације из става 3. овог члана сагласност решењем даје министар здравља.

Са здравственим радником потписује се уговор о упућивању на ужу специјализацију.

Члан 33.

Здравствени радници којима је одобрена ужа специјализација имају право на трошкове школарине, трошкове одбране субспецијалистичког рада, плаћено одсуство у трајању од 30 радних дана за припрему и полагање субспецијалистичког испита, у свему као и здравствени радници, односно здравствени сарадници на специјализацији.

Члан 34.

По завршеним субспецијалистичким студијама и субспецијалистичком стажу субспецијализант је дужан да положи субспецијалистички испит у року од 60 дана од дана добијања решења којим му је одобрено полагање субспецијалистичког испита.

У случају да субспецијализант не положи субспецијалистички испит у року из претходног става овог члана, или не приступи субспецијалистичком испиту из објективних разлога, дужан је да настави редован посао са пуним радним временом на радном месту са којег је упућен на субспецијализацију, с тим што му се даје нови рок за полагање субспецијалистичког испита од највише 6 (шест) месеци.

Члан 35.

Здравствени радник на ужој специјализацији који у одређеном року не положи прописане испите и одбрани субспецијалистички рад, дужан је да Институту надокнади трошкове школарине, као и накнаду плате које је примио за време одсуствовања са рада због овог вида стручног усавршавања, са важећом законском каматом.

Члан 36.

По завршетку уже специјализације и одбрањеног рада, здравствени радник дужан је да остане на раду у Институту двоструко дужи период од периода трајања уже специјализације.

У супротном, запослени из става 1. овог члана дужан је да Институту врати накнаду плате и сва друга лична примања, као и све трошкове које је Институт имао у вези са његовом ужом специјализацијом, увећан за износ важеће законске камате.

Члан 37.

Трошкове школовања на ужој специјализацији сноси Институт у целини или делимично, у зависности од расположивих финансијских средстава за ову намену и у складу са Планом стручног усавршавања у Институту.

Трошкови учешћа у смислу става 1. овог члана подразумевају средства која се одобравају запосленом на име плаћеног одсуства, школарине, трошкова полагања испита и завршног рада.

Институт неће сносити трошкове школовања здравственог радника, односно здравственог сарадника када недостају финансијска средства за покриће материјалних трошкова рада и пословања Института.

4. Последипломско усвршавање за стицање академског степена мастер и/или академске специјализације

Члан 38.

Здравственом раднику и здравственом сараднику у Институту може се одобрити упућивање на последипломско усавршавање ради стицања академског звања мастер и/или академске специјализације из медицинских, односно других наука.

Одлуку о одобравању упућивања здравственог радника, односно здравственог сарадника на последипломско усавршавање из става 1. овог члана, доноси директор Института на основу предлога помоћника директора за образовну и научноистраживачку делатност и Стручног савета Института, у складу са финансијским могућностима Института и Планом стручног усавршавања у Институту, само за регистровану делатност Института.

Са здравственим радником, односно здравственим сарадником потписује се уговор о упућивању на мастер и/или академске специјализације.

Члан 39.

Упућивање здравствених радника, односно здравствених сарадника на студије мастер и/или академске специјализације зависи од потреба Института, Плана стручног усвршавања у Институту и расположивих финансијских средстава предвиђених за ту намену.

Упућивање здравствених радника, односно здравствених сарадника на мастер и/или академске специјализације, врши се према следећим критеријумима:

- старост
- радни стаж у струци
- просечна оцена у току школовања
- број научно стручних радова
- знање страног језика.

Предност приликом упућивања здравствених радника, односно здравствених сарадника на мастер и/или академске специјализације, имаће млађи кандидати.

Члан 40.

Изузетно када је оправдано и од посебног интереса за Институт на студије мастер и/или академске специјализације се може одобрити упућивање и већег броја запослених.

Члан 41.

Здравствени радници, односно здравствени сарадници који су упућени на студије мастер и/или академске специјализације имају право на трошкове школарине и трошкове завршног рада, делимично или у потпуности, што зависи од расположивих финансијских средстава Института, плаћено одсуство за полагање и за одбрану рада у трајању од 30 радних дана.

Члан 42.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник који из неоправданих разлога одустане од студија мастер и/или академске специјализације или нередовно похађа наставу и полаже испите или не брани семестралне радове, односно не одбрани успешно рад у предвиђеним роковима, дужан је да Институту врати сва средства исплаћена за његово школовање са обрачунатом законском каматом као и да накнади штету коју је Институт претрпео оваквим његовим поступком.

Члан 43.

По завршетку студија мастер и/или академске специјализације и успешно одбрањеног рада, здравствени радник, односно здравствени сарадник дужан је да остане на раду у Институту најмање онолико времена колико је трајало последипломско усавршавање.

У случају супротном из става 1. овог члана, здравствени радник, односно здравствени сарадник у обавези је да врати Институту сва средства исплаћена за његово школовање са обрачунатом законском каматом као и да надокнади сву другу штету коју је Институт претрпео оваквим његовим поступком.

Члан 44.

Трошкове школовања студија мастер и/или академске специјализације сноси Институт у целини или делимично, у зависности од расположивих финансијских средстава за ову намену и у складу са Планом стручног усавршавања.

Трошкове учешћа у смислу става 1. овог члана подразумевају средства која се одобравају запосленом на име плаћеног одсуства, школарине, трошкова полагања испита и завршног рада.

Институт неће сносити трошкове школовања студија мастер и/или академске специјализације здравственог радника, односно здравственог сарадника када недостају финансијска средства за покриће материјалних трошкова рада и пословања Института.

5. Последипломско усавршавање за стицање научног степена доктора наука

Члан 45.

Здравственом раднику, односно здравственом сараднику у Институту, који испуњава услове предвиђене законом, може се омогућити усавршавање и одбрана докторске тезе за стицање научног степена доктора наука.

Члан 46.

Упућивање здравственог радника, односно здравственог сарадника на докторске студије зависи од потреба и плана развоја Института, расположивих финансијских средстава предвиђених за ту намену и Плана стручног усавршавања.

Упућивање здравственог радника, односно здравствених сарадника на докторске студије врши се према следећим критеријумима:

- старост
- радни стаж у струци
- просечна оцена у току школовања
- број научно стручних радова
- уписане или завршене специјалистичке студије
- знање страног језика.

Члан 47.

Одлуку о упућивању на докторске студије доноси директор Института на основу предлога помоћника директора за научноистраживачку и образовну делатност и стручног савета Института, уколико постоје финансијске могућности у складу са законом и Планом стручног усавршавања, који доноси Управни одбор, само за регистровану делатност Института.

Са здравственим радником и здравственим сарадником се потписује уговор о упућивању на докторске студије.

Члан 48.

Одредбе овог Правилника које се односе на одобравање трошкова школарине, одбране рада, плаћеног одсуства, обавезе остајања на раду после одбрањеног рада, односно тезе за здравствене раднике или здравствене сараднике упућене на мастер и академске специјализације, истоветно се примењују на здравствене раднике или сараднике

Института који су упућени на докторске студије, односно којима је омогућена припрема докторске дисертације и одбрана тезе.

Члан 49.

По завршетку докторских студија и одбрањеног рада здравствени радник и здравствени сарадник је дужан да остане на раду у Институту најмање две године.

У супротном, запослени из става 1. овог члана дужан је Институту врати зараду, накнаду зараде и друга лична примања и све трошкове које је установа имала у вези његове уже специјализације увећано за износ важеће законске камате.

Члан 50.

Трошкове школовања докторских студија сноси Институт у целини или делимично у зависности од расположивих финансијских средстава за ову намену и у складу са Планом стручног усавршавања.

Трошкови учешћа у смислу става 1. овог члана подразумевају средства која се одобравају запосленом на име плаћеног одсуства, школарине, трошкова полагања испита и завршног рада.

Изузетно, Институт неће сносити трошкове школовања докторских студија када недостају средства за покриће материјалних трошкова рада и пословања Института.

6. Континуирна медицинска едукација у оквиру Института

Члан 51.

Институт самостално или договорно са другим здравственим установама, научним и стручним институцијама и установама, удружењима, фармацеутским фирмама и слично, може организовати стручне скупове (симпозијуме, саветовања, семинаре, предавања, приказе, курсеве и др.) у циљу стручног усавршавања својих здравствених радника односно здравствених сарадника, као и здравствених радника и здравствених сарадника ван Института.

У видовима стручног усавршавања из става 1. овог члана здравствени радници и сарадници Института учествују активно као предавачи и пасивно као слушаоци.

Члан 52.

Ближе о начину одржавања интерне континуиране едукације, учествовања на истима, материји о којој се излаже и свему осталом у вези ове едукације, утврђује се Правилником о стручном усавршавању који доноси Здравствени савет Републике Србије.

Организација и спровођење континуиране медицинске едукације је у надлежности Помоћника директора за научноистраживачку и образовну делатност, а у складу са Планом стручног усавршавања.

Члан 53.

Стручно усавршавање запослених здравствених радника и здравствених сарадника изван Института може се вршити упућивањем запослених на конгресе, симпозијуме, саветовања, курсеве и друге сличне манифестације (у даљем тексту: стручно-научни скупови и састанци) у земљи и иностранству.

Члан 54.

На стручно-научне скупове или састанке изван Института запослени здравствени радник и сарадник може бити упућен или му се даје сагласност да учествује, само под условом да је планом стручног усавршавања предвиђено овакво учешће на конкретном скупу или састанку у уколико финансијске могућности Института то омогућавају.

Одлуку из става 1. овог члана доноси директор Института на основу предлога помоћника директора за научноистраживачку и образовну делатност и стручног савета Института, у складу са финансијским могућностима Института и Планом стручног усавршавања.

Члан 55.

На стручно-научне скупове и састанке изван Института здравствени радник и сарадник може бити упућен или му се може дати сагласност да учествује само ако се ти скупови или састанци одржавају са тематиком из његове специјалности или уже специјалности односно из граничних медицинских области, а којима се иначе бави у свом редовном раду у оквиру делатности Института.

Члан 56.

Здравственом раднику и сараднику се даје сагласност да учествује на стручно-научном скупу међународног или националног значаја, ако треба по позиву организатора да председава скупом, односно учествује у раду председништва скупа, његових извршних органа, комисија или слично.

Члан 57.

Здравствени радник и сарадник као активан учесник може бити упућен на стручно-научни скуп или састанак само ако је носилац стручног или научног рада (аутор), који је уврштен у програм рада скупа или састанка, односно ако је учествовао у изради рада као коаутор, сарадник или слично.

Одлазак на стручно-научне скупове у вези са једним стручно-научним радом одобрава се, по правилу, само једном здравственом раднику, односно сараднику који реферише о том раду, без обзира да ли се ради о носиоцу рада или другом учеснику у изради тог рада.

Изузетно, ако се ради о скупу или састанку од општег српског значаја, односно европском или светском скупу, поред носиоца стручно-научног рада, учешће се може одобрити и још једном сараднику у том раду, нарочито када се из овог јасно може видети допринос његовог рада.

Члан 58.

Ако се за један стручно-научни скуп или састанак пријави више заинтересованих здравствених радника и сарадника предност за учешће даје се кандидату који је показао боље резултате у досадашњем стручном или научном раду Института или изван њега (у даљем тексту: претходна стручно-научна успешност).

Претходна стручно-научна успешност из става 1. овог члана утврђује се коефицијентом успешности, а исказује се бројчаном вредношћу која се добија као збир вредности појединачних показатеља сваке врсте стручно-научног рада из овог правилника.

Члан 59.

Вредност појединачних показатеља успешности стручно-научног рада за сваку врсту стручног и научног рада бројчано износи:

1. Студија или монографија међународне репутације	$K_1=6$
2. Прегледани (ревијални) чланак у међународном часопису	$K_2=5$
3. Чланак или рад објављен у међународним часописима	$K_6=4$
4. Предавање по позиву на међународном стручно-научном скупу	$K_3=4$
5. Студија или монографија националне репутације	$K_5=3$
6. Прегледани (ревијални) чланак у национално стручно-научном часопису или поглавље у монографији	$K_6=2$
7. Чланак или рад објављен у националном стручно-научном часопису са рецензијом	$K_7=1.5$
8. Предавање по позиву на националном скупу или састанку	$K_8=1.5$
9. Рад објављен у националном стручном часопису	$K_9=1.5$
10. Рад примљен на међународном стручном скупу или састанку	$K_{10}=1$
11. Рад примљен на националном стручном скупу или састанку	$K_{11}=0.5$
12. Одбрањена докторска дисертација	$K_{12}=6$
13. Одбрањен мастер или академска специјализација	$K_{13}=4$

Члан 60.

Вредност коефицијента успешности претходног стручно-научног рада за здравствене раднике и сараднике израчунава се тако што се показатељ бројчане вредности (К) множи се бројем радова за сваку врсту стручно-научног рада из члана 56. овог Правилника.

Вредност коефицијента успешности претходног стручно-научног рада утврђује помоћник директора за научноистраживачку и образовну делатност. Здравствени радник, односно сарадник незадовољан утврђеном вредношћу коефицијента успешности из става 1.овог члана може на исту упутити приговор Управном одбору Института кој доноси коначну одлуку.

Члан 61.

Предност за учешће на стручно-научном скупу односно састанку у смислу члана 55. има здравствени радник или сарадник под условом и то:

- Ако је професор или доцент или примаријус, мора да у последњих 5 година остварује најмање 10 вредносних поена коефицијената успешности претходног стручно-научног рада,
- Ако је асистент односно лекар специјалиста или сарадник специјалиста, мора да у последњих 5 година остварује најмање 5 вредносних поена коефицијента успешности претходног стручно-научног рада.

За здравственог радника или сарадника који има мање од пет година стажа у својој специјалности или струци не захтева се остваривање вредносних поена коефицијента успешности из става 1. овог члана.

Члан 62.

Одлазак на стручно-научне скупове или састанке одобрава се здравственим радницима и сарадницима на основу поднетог писменог захтева (молбе) за одобравање учешћа на скуповима или састанцима.

Захтев за учешће на стручним скуповима или састанцима подноси се начелнику организационе јединице Института, који је дужан да своје мишљење са образложењем достави помоћнику директора за научноистраживачку и образовну делатност најаксније на 30 дана пре одржавања скупа односно састанка.

Изузетно, може се узети у разматрање и захтев поднет после рока из става 2.овог члана, ако је до закашњења дошло због објективних разлога али не касније од 15 дана до одржавања скупа или састанка.

Члан 63.

Захтев за учествовање на стручно-научном скупу или састанку садржи упитник у коме се уписују следећи подаци:

- Име и презиме подносиоца захтева
- Радно место на коме ради подносилац захтева,
- Тема стручног састанка односно научног скупа,
- Назив стручног састанка односно научног скупа,
- Време и место одржавања састанка односно скупа,
- Значај стручног састанка односно научног скупа (светски, европски, национални, регионални) потврду организационог одбора да је стручно-научни рад прихваћен или да је здравствени радник односно сарадник позван као предавач на скуп или састанак или да је примљен на курс, семинар или слично колико иде у истом својству,
- Инос трошкова који се траже (котизација, дневнице, трошкови пута) у висини динарских или девизних средстава плаћања и која средства се обезбеђују донаторством,
- Подаци о раније коришћеним средствима и одобреном одсуствовању са рада ради учествовања на стручном усавршавању.

Образац захтева из претходног става може да садржи и друге податке који могу бити од утицаја за доношење одлуке о упућивању здравственог радника или сарадника на стручно-научне скупове или састанке, односно за давање сагласности за учешће на њима.

Члан 64.

Да би се здравственом раднику, односно сараднику одобрило упућивање на стручно-научни скуп односно састанак, поред захтева за учествовање из члана 60. овог Правилника потребно је у прилогу да достави сажетак стручно-научног рада који треба да излаже на конкретном скупу односно састанку, као и списак публикација излаганих или објављених за задњих 5 година.

Члан 65.

Одлуку о упућивању здравственог радника или сарадника на стручно-научне скупове или састанке доноси директор Института на основу предлог помоћника директора за научноистраживачку и образовну делатност, у складу са финансијски могућностима Института и Планом стручног усавршавања, који доноси Управни одбор, само за регистровану делатност Института.

Основаност захтева за упућивање здравственог радника или сарадника на стручно-научне скупове и састанке цени помоћник директора за научноистраживачку и образовну делатност пре утврђивања предлога директору Института узимајући при томе у обзир и мишљење начелника организационе јединице у којој здравствени радник, односно сарадник ради.

При оцени основаности захтева из става 2. овог члана и оправданости упућивања здравственог радника или сарадника на стручно-научне скупове или састанке, обавезно је поштовање критеријума успешности претходног стручно-научног рада из овог Правилника.

Члан 66.

По завршетку стручно-научног скупа односно састанка здравствени радник и сарадник је дужан да најкасније у року од 15 дана од повратка поднесе писмени извештај о свом учешћу на скупу односно састанку.

Писмени извештај из претходног става саржи исцрпан приказ скупа односно састанка и податке о корисности учешћа за њега лично као и за Институт као целину.

Члан 67.

За запослене који пођу на стручно-научни скуп односно састанак пре него што је спроведен поступак утврђен овим Правилником и директор Института донесе одлуку о њиховом упућивању на стручно-научни скуп или састанак сматраће се да су самовољно напустили рад и против њих ће се покренути и спровести поступак за престанак радног односа сагласно Закону о раду.

Члан 68.

Трошкове учешћа на стручно научном-скупу, односно састанку сноси Институт у целини или делимично у зависности од расположивих финансијских средстава за ову намену и критеријума и мерила за одобравање средстава за учешће на стручно научним скуповима и састанцима у земљи и иностранству у складу са Планом стручног усавршавања.

Трошкови учешћа у смислу става 1. овог члана подразумевају средства која се одобравају запосленом на име котизације за учешће, дневнице и трошкова путовања. Изузетно Институт ће сносити трошкове учешћа здравственог радника и сарадника када недостају средства за покриће материјалних трошкова рада и пословања установе.

Члан 69.

Критеријуми и мерила за одобравање средстава за учешће на стручно-научним скуповима и састанцима у земљи и иностранству из члана 65. овог Правилника су:

1. средства може да добије само носилац стручно научног рада или референт, односно само један учесник по једном припремљеном раду на скупу, односно састанку
2. средства могу да се одобре запосленом учеснику само за скупове односно састанке који се организују из специјаловане или уже специјализоване области којом се запослени здравствени радник односно сарадник бави у Институту.
3. Средства се могу одобрити запосленом који нема стручно-научни рад само уколико је позван да председава или одржи предавања на међународним скупу.

4. За стручно научне скупове или састанке који се одржавају у иностранству, запослени здравствени радник и сарадник има право на коришћење средстава у просеку сваке друге године током последњих 6 година, а за скупове односно састанке у земљи у просеку једанпут годишње за последње четири године.

Члан 70.

Трошкови учешћа на стручно-научним скуповима или састанцима који се одржавају и у иностранству одобравају се запосленим у висини динарске противвредности котизације (по курсу који важи за откуп девиза) у тренутку подношења рачуна и путни трошкови у целини или делимично у зависности од материјалних могућности Института.

За скупове или састанке који се одржавају у земљи одобравају се на име трошкова учешћа: котизација, дневнице и трошкови пута (други разред брзог воза).

За скупове или састанке који се финансирају од стране других институција или организација, фондација, односно средствима донатора, могу се одобрити путни трошкови у целини или делимично у зависности од тренутно расположивих финансијских средстава.

Члан 71.

Запосленом здравственом раднику или сараднику припада право да одсутује са рада ради учешћа на стручно-научном скупу и то:

- За стручно-научне скупове или састанке организоване у земљи, највише онолико дана колико траје скуп или састанак и још један дан за путовање на скуп или састанак и повратак с њега уколико је удаљеност места одржавања скупа преко 200 км.
- За стручно-научне скупове или састанке организоване у иностранству, онолико дана колико траје скуп или састанак и још два дана за путовање на састанак или повратак са њега у земље Европе, односно четири дана за ваневропске земље.

Члан 72.

Специјализовано усавршавање здравствених радника и сарадника и студијски боравак у иностранству.

Ради праћења и примене савремених достигнућа медицинске науке односно друге науке у граничним областима здравствене заштите, здравствени радник или сарадник може бити упућен на специјализовано усавршавање или студијски боравак у иностранству.

Члан 78.

За време одуства са рада због стручног оспособљавања практичним радом, ако се исто не обавља у месту седишта Института, здравственом раднику односно другом запосленом припада право на дневнице, путне трошкове и друга давања по основу службеног пута, сагласно одредбама Појединачног колективног уговора и посебног општег акта.

Члан 79.

По завршеном стручном оспособљавању практичним радом здравствени радник или други запослени дужан је да директору Института и начелнику организационе јединице у којој ради поднесе исцрпан извештај о обављеном оспособљавању са посебним освртом да ли се оспособио за послове због којих је био упућен на овај вид стручног усавршавања.

V. ОДЛУЧИВАЊЕ О СТРУЧНОМ УСАВРШАВАЊУ

Члан 80.

О појединачним правима запослених здравствених радника и других сарадника на стручно усавршавање одлучује директор Института и његова одлука о истима је коначна.

Члан 81.

За послове претходног поступка у свим случајевима стручног усавршавања из овог Правилника и утврђивање одговарајућих предлога директору Института задужен је помоћник директора за научноистраживачку и образовну делатност у сардњи са службом за план и анализу као и уз верификацију стручног савета Института за одлуке које предвиђа овај Правилник.

VI. КОРИШЋЕЊЕ СТРУЧНЕ ЛИТЕРАТУРЕ

Члан 82.

У циљу омогућавања стручног усавршавања здравственим радницима и другим запосленим у институту ставља се на располагање одговарајућа стручна литература. Под стручном литературом из члана 1. овог члана подразумевају се стручне књиге, часописи, уџбеници, публикације и слично.

Стручна литература налази се у библиотеци Института или у ту сврху одређеним просторијама у појединим организационим јединицама.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 83.

У року од 60 дана од дана ступања на снагу овог Правилника, а сагласно његовим одредбама, закључиће се уговори са здравственим радницима и сарадницима Института који су упућени на специјализацију, ужу специјализацију и други вид стручног усавршавања.

Члан 84.

Аутентично тумачење одредаба овог Правилника даје Управни одбор на иницијативу стручног савета и предлога директора Института.

Члан 85.

Измене и допуне овог Правилника вршиће се на начин и по поступку предвиђеном за његово доношење.

Члан 86.

Даном ступања на снагу овог Правилника престаје да важе одредбе појединчаног колективног уговора од члана 15. до члана 25., број 5060 од 12.10.1999, а које се односе на стручно усавршавање запослених.

Члан 87.

Овај Правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на огласној табли Института.

ПРЕДСЕДНИК
УПРАВНОГОДБОРА

Проф.др.Радисав Шћепановић

Правилник објављен на огласној табли Института _____2014. године.
Правилник ступа на снагу _____2014. године.

ОВЕРАВА

Директор Службе за правне и економско
финансијске послове
Бранка Кривић дипл.правник